

זֶה הַשַּׁעַר לְהַצְדִּיקִים יְבוֹאוּ בוֹ
סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֹּהַר

הַזֹּהַר הַמְתַרְגֵּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הַקְדָּמוֹת

- א. גִּדֹּל נְחִיצוֹת לַמּוֹד הַזֹּהַר הַקֹּדֶשׁ לְמַעַן הַצֵּלֵת עִם יִשְׂרָאֵל.
- ב. דְּבַרֵי הַזֹּהַר הַקֹּדֶשׁ בְּשִׁבְחָ וּמַעֲלֵת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.
- ג. דְּבַרֵי בַעַל הַ"סִּדִּי חֲמַד" שִׁמְתָהּ וּמִצְוָה לְתַרְגֵּם הַזֹּהַר לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.
- ד. מַעֲלֵת הַלּוֹמֵד זֶהר הַקֹּדֶשׁ בְּשִׁבְחָּ, וְאִיךָ מְתַקֵּן נַשְׁמָתוֹ בְּזֶה.
- ה. בּוֹאוּ חֲשׁוּבִין, כֹּל מִי שֶׁשִּׁכַּל בְּקֹדֶשׁוֹ בּוֹדָאֵי יִלְמַד בְּכָל רִגְעַ זֶהר הַקֹּדֶשׁ.
- ו. לְנַעַל מִן הַיָּצֵר אֵי אֶפְשָׁר בְּלִי לְלַמֵּד זֶהר הַקֹּדֶשׁ.
- ז. הַרוּצָה רְפוּאָה בְּרַבָּה וְיִשׁוּעָה יִתְחַבֵּר לְרִשְׁבִּי" בְּלַמּוֹד זֶהר הַקֹּדֶשׁ.
- ח. כֹּל יֶלֶד הַיּוֹדֵעַ לְקֹרֵא יָכוֹל כְּבֹר לְלַמֵּד וּלְהַבִּין זֶהר הַקֹּדֶשׁ.
- ט. לְזִכּוֹת לִמֵּן עֵדוֹן הַעֲלִיּוֹן אֶפְשָׁר רַק בְּלַמּוֹד זֶהר הַקֹּדֶשׁ.
- י. הַמְשִׁיחַ מְחַבְּהָ לָּהּ שִׁתְּלַמֵּד זֶהר הַקֹּדֶשׁ, כִּי כְּבֹר הַגִּיעַ זְמַן הַגְּאוּלָּה.

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

אֱלוֹל תִּשְׁעֵי לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות,

לכל החברים וידידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

לעילוי נשמת

מרת הינדע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרב צבי יצחק, נטע מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מפתח הענינים לספר
תורת הזהר - הקדמות

- א) משמים הסבימו לקרן! .....
- ב) אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום .....
- ג) מעתה יוכלו להתאחד כל ציבור ישראל וללמד בנקל את הזהר הקדוש ולהנות מזיו נעם הרשב"י ודבריו הקדושים. ....
- ד) הזהר הקדוש הוא אור הגאולה האחרונה .....
- ה) למוד זהר הקדוש מכניס חשק גדול ללמוד התורה, ולתפלה בכונה .....
- ו) מעלת וחשיבות למוד הזהר .....
- ז) הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקדם כל תפלה ילמדו מאמר זהר ותקונים .....
- ח) למוד הזהר מועיל להשגה, ודבריו מאירים פני האדם, ונותנים כח וחיל לנשמת האדם .....
- ט) בלמוד הזהר יוסיף שלמות להשכיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה .....
- י) מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה .....
- יא) על ידי למוד הזהר יצאו מן הגלות ברחמים וחסדים .....
- יב) רשב"י המשיך תקונים באלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא .....
- יג) אפלו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזהר הקדוש .....
- יד) למוד הזהר הקדוש, זו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים .....
- טו) למוד הזהר ברחילו ורחימו נחשב שלומד אצל התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי .....
- טז) יכול אני לפטר את כל העולם בלוי מן הדין מיום שנבראתי עד עתה .....
- יז) בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י .....

תורת הזהר - הקדמות

- יח) בואו חשבון מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קודש ..... כד
- יט) חשבון אמתי של זכות הזהר הקדוש, ליהודי אחד שקבל על עצמו ללמוד זהר שעה אחת ביום ..... כו
- כ) חשבון אמתי של גדל הזכות למוד הזהר הקדוש בשבת קודש ..... כז
- כא) למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול. .... כז
- כב) באו נתגייס בלנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, ונפעל לקרב ולהביא את משיח צדקנו ברחמים. .... כט
- כג) מלמד צריך שילמד זהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית. .... לא
- כד) כשאב שולח בנו למלמד ללמודו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זהר. .... לא
- כה) ברור הניצוצות הקדושות פועלים תקונים גדולים בעולמות העליונים. .... לא
- כו) ממעלות העוסק בספר הזהר: ..... לד
- כז) "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאלת העם!" ..... לז
- כח) הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה. .... לז
- כט) דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה" ..... לח
- ל) ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ..... לח
- לא) כל אותם שיזכו ללמוד זהר הקדוש יזכו לגאלה. .... לט
- לב) איך יוכל ספר הזהר לבא להתגלות חדשה ולהתפשט יותר בין הכלל ישראל .... מ
- לג) רבי חיים ויטאל זצ"ל היה לו ספר הזהר בלשון הקדש, כמו שמובא בפרושו "דרך אמת" ..... מ

ספר

הקדמות

לספר תורת הזהר הזהר המתרגם בלשון הקדש

דבר המויעיאים לאור

ימי הגאולה ופעמי המשחיתים בפתח וכלנו מצפים להבטחת הנביא (מיכה ז: ט"ו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכתב על כך השל"ה הקדוש, וזל"ק: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו ששנזכה ונגאל באהבה וברחמים ללא צרות ויסורים

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא

תורת הזהר - הקדמות

הַאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן. וּבְזָכוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ מִבְּטָח לָנוּ שְׁנִזְכֶּה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלוּן. דְּבַר זֶה מִבְּאֵר בְּסֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ עֲצָמוּ, מִפִּי קִדְשׁוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם "הַרְעִיא מֵהִימְנָא", אֲשֶׁר הָיָה נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאִי וְלַחֲבָרָיו בְּמַעֲמַד מְלֵא הוֹד, וּמִגְלָה לָהֶם סִתְרֵי תוֹרָה מִיִּשְׁבֵּה שֶׁל מַעְלָה.

כִּךְ אוֹמֵר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם: בְּזָכוֹת הַחֲבוּר שְׁלָךְ, סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְלֹא צַעַר חֲבִלֵי מְשִׁיחַ!

וְכִךְ אוֹמֵר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבֵּי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, בַּזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא, "בְּהֵאִי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ סֵפֶר הַזֵּהָר יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְאוּר הַדְּבָרִים: בְּזָכוֹת הַחֲבוּר שְׁלָךְ, סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְלֹא צַעַר חֲבִלֵי מְשִׁיחַ!

א) מְשִׁמִּים הַסְּפִימוּ לְכָרָא!

וְאִף מְשִׁמִּים הַסְּפִימוּ לְכָרָא! וּבִתְקוּנֵי הַזֵּהָר מִבְּאֵר, שְׁבִשְׁעָה שְׁאֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאִי וְלַחֲבָרָא קִדְיִשָּׁא שְׁעָמוּ, וְלִמַּד עִמָּהֶם סִתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינָן תְּקוּנֵי נְשָׁמוֹת, יִצְאָה בֵּת קוֹל מְשִׁמִּים וְאָמְרָה לָהֶם: "כַּמָּה רַב פַּחוּ וּקְדָשְׁתוּ שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאִי בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאָמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "וּכַמָּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהֵאִי חֲבוּרָא דִּילָךְ כַּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרָּא בְּסוּף יוֹמֵיא, וּבְגִינָה, וּקְרֹאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי". וּבְאוּר הַדְּבָרִים: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֵּה הַחֲבוּרָא

ואו ראה מה שכתב רבי נתן - בספרו לקוטי הלכות, (אבו העור, קדושין ג, כ"ב): פי השם יתברך עשה עמנו חסד גדול שנתגלה מלאכת הדפוס בעולם שעל ידי זה נתרבין הספרים הקדושים.

פי פחינת ההדפסה הוא פחינת לקיחת וקבוץ הנפשות שעל ידי זה מגלין תורה כנ"ל, פי פשוטבין ספר אזי פוחבין אות אחר אות, אבל בהדפסה לוקחין ומקבצין כמה וכמה אותיות הרבה מאד על הדפוס

שְׁלָךְ כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמִטָּה בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, וּבְזָכוּתוֹ יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק
 "וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְצְךָ" - הַמְרָמוֹ עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לְמַעַלְה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים, מְסַגְּלִים
 הַלְמוּד וְהַקְרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה
 בְּצִוְיָהּ מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיצְלוּן.

ב) אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גוֹם

וּכְמוֹ שֶׁרַבֵּינוּ הַקְדוּשׁ הִרְמַח"ל, [רַבְּנּוּ מֹשֶׁה חַיִּים לִוְצֵאטוּ זְכָר צְדִיק
 וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגֹּן עָלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַ"מְסַלֵּת יִשְׂרָאֵל" וְעוֹד], תִּקְוָן
 בִּישִׁיבְתוֹ סֵדֶר לְמוֹד מִיַּחַד שֶׁל גִּירְסָא בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ בְּמִשְׁמְרוֹת לְלֹא

וּמִדְפִּסִּין בְּפַעַם אַחַת דָּף שְׁלֵם, וְהַאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת נִיּוּצֵי נִפְשׁוֹת כִּי כָּל הַנִּפְשׁוֹת שֶׁרָשָׁם
 בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּדוּעָה, נִמְצָא שְׁקִבּוּץ הַאוֹתִיּוֹת שֶׁל סְפָרִים קְדוּשִׁים הֵם בְּחִינַת לְקוּטֵי הַנִּפְשׁוֹת כְּנ"ל, כִּי
 גַם הַסְּפָרִים בְּעֶצְמָן נִתְחַבְּרוּ עַל יְדֵי לְקִיחַת הַנִּפְשׁוֹת בְּבִחִינַת וְלוֹקַח נִפְשׁוֹת חֶכֶם שְׁעַל יְדֵי זֶה הַמְשִׁיף זֶה
 הַחֶכֶם הַתּוֹרָה שְׁגֻלָּה וְחִידוּשׁ הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה שֶׁמִּדְפִּסִּין עִבְשׁוּ, וְעַל כֵּן עַל יְדֵי הַהִדְרָסָה נִתְעוֹרֵר בְּיוֹתֵר
 בְּחִינַת הַשְּׂרָשׁ שֶׁל אֱלוֹ הַחִידוּשִׁין שֶׁנִּמְשְׁכוּ עַל יְדֵי לְקִיחַת הַנִּפְשׁוֹת שֶׁמֵהֵם בְּעֶצְמָן נִתְהוּוּ אֱלוֹ אוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה שְׁבֻזָּה הַסֵּפֶר, כִּי גַם עִבְשׁוּ לִוְקִיחִין אֱלוֹ הַאוֹתִיּוֹת וּמְקַבְּצִין אוֹתָן יַחַד וּמְמַשְׁכִּין וּמְגַלִּין הַתּוֹרָה
 בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שֶׁמִּדְפִּסִּין בְּפַעַם אֶחָד דָּף שְׁלֵם כְּמָה וְכְמָה פְּעַמִּים רְצוּפִים שְׁעַל יְדֵי זֶה מִזְכִּין אֶת הַרְבִּים
 וּמְאִירִין פְּנֵי תֵבֵל בְּסְפָרִים הַרְבֵּה הַיּוֹצֵאִין בְּעוֹלָם וּמְעוֹרְרִין אֶת יִשְׂרָאֵל לְתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה.

וְהוּוּ בְּחִינַת הַשִּׁינִין שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁנַּעֲשִׂין עַל יְדֵי דְפּוּס דִּיִּיקָא, בְּחִינַת פְּתוּחֵי חוֹתֶם קִדְשׁ לָהּ שֶׁנֶּאֱמַר עַל
 תְּפִלִּין כְּמִבְּאֵר בְּדַבְרֵי רַבֵּינוּ ז"ל (בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סֵמֶן ד''), כִּי פִיתוּחֵי חוֹתֶם הוּא בְּחִינַת דְּפּוּס כְּמוּבָא בְּפוֹסְקִים
 לְעַנְיָן קְדֻשַׁת הַסְּפָרִים הַנִּדְפְּסִין, שֶׁמְבִיאִין שֶׁם רֵאִיָּה מֵאֲבָנֵי הַחוֹשֶׁן שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּדְפּוּס בְּחִינַת פְּתוּחֵי חוֹתֶם
 כְּמִבְּאֵר בַּה' סֵפֶר תּוֹרָה בְּטוּרֵי זֶהָב בְּסִימָן רַע"א בְּשֵׁם תְּשׁוּבַת מִשְׁאֵת בְּנִימִין עֵין שֵׁם. כִּי מִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה
 אֲשֶׁרֵי הָעַם הַנִּלְשָׁב בְּחִינַת הַמְשַׁכַּת הַתּוֹרָה עַל יְדֵי לְקִיחַת הַנִּפְשׁוֹת הוּא בְּחִינַת תְּפִלִּין, בְּחִינַת שֵׁן שֶׁל ג'
 רֵאשִׁים וְשֵׁן שֶׁל ד' רֵאשִׁים עֵין שֵׁם, כִּי אוֹתִיּוֹת הַשִּׁינִין שֶׁל הַתְּפִלִּין נַעֲשִׂין בְּדְפּוּס וְהוּוּ בְּחִינַת הַדְּפִסַּת
 סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת לְקִיחַת וְקִבּוּץ הַאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם הַנִּפְשׁוֹת שְׁעַל יָדָם נִמְשָׁף הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם כְּנ"ל,
 שֶׁהוּוּ בְּחִינַת הַשִּׁינִין שֶׁל תְּפִלִּין כְּנ"ל שֶׁנַּעֲשִׂין בְּדְפּוּס דִּיִּיקָא כְּנ"ל. וְעַל כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה לִיתֵּן מַעוֹת לִצְדָקָה
 נוֹרָאָה כּוֹזֵאת לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁין לְשֵׁם שְׁמִים, כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁנוֹתֵינִין זּוֹכִין לִיקַח הַנִּפְשׁוֹת
 וְלִהְמַשִּׁיף תּוֹרָה בְּחִינַת אוֹרִיתָא וְעֵתִיקָא שְׁתִּימָאָה כְּמִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁב, מִכָּל שְׁכֵן כְּשִׁנּוֹתֵינִין צְדָקָה
 בְּשִׁבִיל זֶה בְּעֶצְמוֹ כְּדִי לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהַדְּפִסַּת סְפָרִים אֱלוֹ בְּעֶצְמָן הֵם בְּחִינַת לְקִיחַת הַנִּפְשׁוֹת
 שֶׁהֵם הַאוֹתִיּוֹת וְהַמְשַׁכַּת הַתּוֹרָה כְּנ"ל שְׁבּוּדָאֵי אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שְׁזָכָה לְזָכוֹת אֶת הַרְבִּים לְהֵאִיר חִדוּשֵׁי תּוֹרָה
 הַקְדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זּוֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלִימָה שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁף שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְכָל טוֹב
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאים, ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוס, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל". ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

ג) מעתה יוכלו להתאחד כל ציבורי ישראל וללמד בנקל את הזהר הקדוש ולהנות מזיו נעם הרשב"י וחבריו הקדושים.

ישמחו השמים ותגל הארץ בהגלות נגלות הזהר הקדוש בלשון הקודש, וכל הרואים אומרים ברקאי, והלומדים מברכים ברכת הנהנין, וכל קרי בי רב יוכל מעתה ללמוד בנקל את הזהר הקדוש, ולהנות מזיו נועם פירושי רשב"י וחבריו ולהתחמם בשלהבת הקדושה הגנוזה בחיבורם הקדוש, שהיה סתום וחתום בפני ההמון אשר לאו כל מוחא יוכל להשיגם.

והנה עתה זכינו, בחסדי ה" יתברך ויתעלה אשר הגדיל עלינו לצלול למים אדירים, ולהאיר את כל ספר הזהר הקדוש, אשר כולו פנינים יקרות וים גדול ורחב ידים, שם רמ"ז אין מספר, חיות הקודש שרפים ואופנים, וכל

[ב] ציבור ראשי תיבות: צדיקים ישרים בינונים ורשעים.

[ג] השמים אלו התלמידי חכמים, והארץ, אלו שאר העם כמבואר בספרי הקדמונים (נועם אלימלך ועוד), כאשר כל העם באחדות ובאגודה אחת לעשות רצון אבינו שבשמים וללמוד תורת הרשב"י ע"ה - הוזהר הקדוש, שעל ידו נצא מהגלות ברחמים.

ישראל אחים חברים יכנסו לחיבור הקדוש הזה "ורשות ניתנה לאלו הנשמות שגורשו ממקומם לידבק בזה החיבור" (תיקוני זוהר דף א' ע"ב) לשאוב ממעינות המוסר והחיזוק שבזהר הקדוש ולחסות בצל כנפי השכינה הקדושה. ותפילת דוד המלך ע"ה (תהלים פרק ל"ו פ' ח-יא) מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסינו: ירוגן מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: פי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיה וצדקתך לישרי לב. תעמד לכל ההוגים בספר הקדוש הזה לעולמים, אכי"ר.

ד) הזהר הקדוש הוא אור הגאולה האחרונה

מן המעין הזה ישקו כל העדרים בספר הזהר הקדוש אשר הוא "אור הגאולה האחרונה" (תיקוני זוהר דף א' ע"ב) ואשר האיר פני תבל "בסוף הימים, בדור האחרון" (תיקוני זוהר דף קי"א ע"ב), כדי להטעים את ישראל "מאילן החיים" ואשר "על ידו יצאו מן הגלות" (זהר ח"ג, דף קכ"ד ע"ב). וכבר אמרו גדולי הקדמונים דבלימוד הזהר הקדוש אשר לשונו בלבד מסוגלת לזיכוך הנשמה, אף על פי שאינו יודע מה הוא אומר (אור צדיקים לר"מ פארפוש א", עמוד התפילה ט"ז, החיד"א, פלא יועץ, רבי חיים פלאגי, זי"ע, ועוד) כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עימו" (דגל מחנה אפרים, ליקוטים ד"ה ישקני). "וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחרי

[ד] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש - < בגימטריא (1679) כמנין > "בסוכות תשבו שבעה ימים" [ביאור: "וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", ועיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק.

למוד הזהר הקדוש צילא דמהימנותא פספה

כתוב בתהלים (פרק ק"ח) "ה' אֲדֹנָי עֲזָרְתִּי וְשֹׁעֲתִי סִכָּתָה לְרֵאשֵׁי בָּיִת נֶשֶׁק". ובירושלמי (יבמות דף עח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבילים דהסכך של הספה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצילא דמהימנותא, וכמו כן הזהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמיציל ממלחמת גוג ומגוג. (פדי ערבות).

שיעשה תיקון גדול למעלה אשר אי אפשר לשער! (כסא מלך מ"ג ס"), ועוד כתב שם דלימוד שעה אחת בזוהר הקדוש עולה לערך לימוד שנה בשאר חלקי התורה הקדושה¹.

ה) למוֹד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ מְכַנֵּס חֶשֶׁק גְּדוֹל לְלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְלִתְפִלָּה בְּכוּנָה

כי הלימוד הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש - מכניס חשק גדול ללימוד התורה והתפילה בכוונה², שמחה בעשיית המצוות, ובעיקר - אמונה נפלאה בהשי"ת ובתורתו הקדושה כן העידו גדולי הדורות, ואשר יטעם ויחוש החי אי אפשר להכחישו. "והוא מקור לכל ספרי יראים, וממנו

והו איך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להיגאל במהרה? רבי חיים ויטאל והפסא מלך פותבים: שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכך החיים (בסימן קנ"ה). דגם הלומד זוהר הקדוש בגי'רסא בלימוד הקבלה יחשב לו, ומרן הגן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עבל"ק. והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד תורה שבשמיחה ערכו כפול אלה. נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה לימוד אלה פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמיחה שווה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו ז"ע: באשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמיחה "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

החלש יאמר גבור אני :

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקיים בנו דברי הנביא ואל (ד"י) "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

והו כתב בספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתי הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

תורת הזהר - הקדמות

יא

נובעים כל המוסרים ואהבת ה" התמימה" (מכתב בעל ה"עטרת צבי" להרה"ק מאפטא זצוק"ל). "ומי שיודע ספר, ומבין דברי הזהר הקדוש הפשוטים, ימצא בו טוב טעם ודברים מתוקים מדבש, מוסרי השכל שמושכים לב האדם לאביו שבשמים" (פלא יועץ ערך זהר) "הנה כי כן, ראוי לכל אדם ליקח לו ספר הזהר הקדוש, ולא יעבור מלקרוא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם, כדי שלא ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה, שהוא רעה גדולה, כידוע (שם), ועוד אשר לימוד הזהר הקדוש גם בפשוטו יחשב לו כמחדש חידושים נפלאים בתורה (פלא יועץ ערך חידוש¹), ובונה בשמים עליותיו כידוע ליודעי ח"ן.

וכבר הורו צדיקים וגדולים, ומהם: הגה"ק רבי יעקב מליסא זצוק"ל: "זל"ק: "בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזהר הקדוש" (הנהגות ג") וכן העיד הגה"צ רבי יוסף בלוך זצ"ל, כי ה"חפץ חיים היה מעודד ומזרז, גם לבחורים, ולכל היהודים בשווה, ללמוד בכל שבת את הזהר של אותה

[ז] בזה"ק כתוב שכל אחד חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חישה ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי לימוד הזהר הקדוש בשבת מלבד שעולה לערך אלף שנה, ובשמחה למיליון שנה, וביסורים כפול מאה (גם צער כבישת היצר נחשב ליסורים), זאת אומרת שעה אחת בשבת קודש שוה מאה מליון שנה תורה. עוד יחשב לו כמו שחידש חידושים בתורה, ובכך ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

"על פן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותבונן עיר סיון: פי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיון אכלה ער מואב בעלי פמות ארנן: (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו המושלים ביצרם בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שעיניו בראשו ועדיין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמיתיים.

סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת.

וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלומודים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות וזהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

פרשה ואמר על לימוד הזהר הקדוש שאין הגבלה ללומדו כי רובו מדרש (הוספות "בנין יוסף" ל"יסוד יוסף").

וְרַבְּנֵי מֶרְן הַחֲזוֹן אִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה הוֹרָה לְשׂוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֶה־רַק כְּסֵפֶר מוֹסֵר, וְאֵף לְמַד בְּעֶצְמוֹ עִם בֶּן אַחֲוֹתָיו, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְיָמֵן זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה. וּבִסְפָר מַעֲשֵׂה אִישׁ מוֹבָא, (עֲבָדוֹת עַל מֶרְן הַגָּאוֹן הַקְדוֹשׁ הַחֲזוֹן אִישׁ ז"ל): שְׁאָמַר: לְשׁוֹן הַזֶּה־רַק הַקְדוֹשׁ מְעוֹרָר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל.

נִתֵּן לְהַאֲרִיךְ עַל כֵּן בְּעוֹד עֲבָדוֹת רַבּוֹת, אֲךָ דַּי בְּכֵן לְמַבִּין.

ואם עד כה לא היה כל אחד מסוגל לכך, הרי עתה, על ידי הוצאה זו של הזהר הקדוש בלשון הקודש, מתורגם ללשון קלה ובהירה - הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזהר הקדוש, כרצון גדולי ישראל, ולהחיש הגאולה ברחמים.

אודה ה' בקהל רב ובתוך רבים אהללנו שזכינו למהדורת פאר זו של כל הזהר בתרגום ללשון הקודש, כל אלה באותיות מאירות עיניים, בפיסוק ובניקוד מלא, למען ירוץ הקורא בהם, וכדברי הזהר הקדוש שהאותיות הן הגוף והנקודות הם הרוח - שמתנענעות אחריהן כחיילים אחר מלכיהם (זהר ח"א דף ט"ו ע"ב), וכמבואר בכתבי האריז"ל דהטעמים - נשמה, נקודות - רוח, והאותיות - גוף.

והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חרות, שכל העוסק בתורה נעשה בן חורין^ה, וזכינו למתנת שמים בתרגום

100 ובפרט לימוד הזהר הקדוש שמציל מיצר הרע, כדכתב הגר"א זכרוננו לברכה: העוסקים בְּרַמְזוֹ יְסוּד אֵין יֵצֵר הָרַע יְכוּל לְהַתְּגַבֵּר בָּהֶם. (פרוש הגר"א על משלי ה' י"ח). (ועין אור הזהר השלם באריכות מעוד גדולי הדורות שצונו על כך.)

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְנַפְשׁ: פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפְּנִימִיּוֹת הַגּוּף שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוּף, וְהָעוֹסְקִים בְּרַמְזוֹ יְסוּד אֵין יֵצֵר הָרַע יְכוּל לְהַתְּגַרֵּת בָּהֶם. (אֲבָן שְׁלֵמָה פֶּרֶק ח' אוֹת כ"ו).

מעשה אומן, מועתק במדויק, מילה במילה מארמית ללשון הקודש, תוך שמירה מכל משמר על צורת הלשון המיוחדת של הזהר הקדוש, כדי שגם בתרגומו ללשון הקודש יתלהב הקורא בו ויתעורר לעבודת ה" יתברך, ליראה ולאהבה אותו.

הן אמת כי בתחילה יראנו לגשת אל הקודש ולתרגם את הזהר ללשון הקודש, אך כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הזהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש, ולא מיחו בידם כל עיקר.

ומי לנו גדול מהגאון הקדוש רבי חיים חזקיהו מדיני זי"ע, בעל ה"שדי חמד" (בהסכמתו לספר "זהר תורה") שסילק כל צד חשש מלתרגם את הזהר ללשון הקודש, כדלהלן:

בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש. אם כי יש גם דיעה הפוכה שהזוהר הקדוש הוא תרגום של ספר הבהיר שהינו חיבור קדום מאד, אך ה"שדי חמד" נוקט לשון ראשון עיקר, וראיתו היא מכך שספר הבהיר אשר לשונו דחוקה, וזאת משום שלא רצה המעתיק לשנות מדברי הזוהר בלשון הארמי", ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, **שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר" חיים ויטאל ספר זהר בלשון הקודש. שכן בפירושו על זהר בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הזהר תוך ציון מקודם: "זהר לשון הקדש".**

כמו כן כמה גדולים² תירגמו חלקים ניכרים מן הזהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - בעל הפירוש "אמרי בינה" על הזהר הקדוש, שחי בזמנו של ר" חיים ויטאל - אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב ההוא בזהר" - כלשונו כהקדמתו.

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הזהר הקדוש ללשון הקודש, וזל"ק: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזהר] בלשונו כהווייתו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא

10 | מדברי הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ר"מ בשיבת "שער השמים" ללימוד תורת הנגלה והנסתר, פעיה"ק ירושלים תובב"א

זל"ק... וביחוד שהשכילו להוסיף עליהם את כל נגלו הזהר הקדוש מתורגמים ללשון הקודש שבו יזכו להחדיר רוח טהרה ורוח הקדושה של הזהר הקדוש, שהוא חשוב מאוד ודבר בעתו מה טוב הנצרך מאד, בפרט בדורנו דור עקבתא דמשחא כאשר החושך יכסה ארץ, והזוהמא אוכלה כל חלקה טובה, שתפקידנו בזמנים אלו להרחיב גבולות הקדושה ולהרבות אור שידחה את החושך והעלטה השוררים בארץ.

ולעצם הענין של ליקוטי נגלות הזהר הקדוש ותרגומן ללשון הקודש, להדפיסם ולהפיצם בעולם אין צריך להסכמת ידידי ודכוותי, אחרי שכבר הסכים לכך הגאון הק' שר התורה וכו' וכו' רבי חוקי' מדיני בעמ"ח הספרים הנפלאים "שדי חמד", שכתב ע"ז תשובה מבוררת, להגאון המפורסם רבי יהודה ראזנבערג זצ"ל, ... ואין זה בגדר המותר בלבד, אלא בגדר של מצוה רבתא, ובמיוחד בדור הזה, כאמור.

ואברכם שיצליח ה' דרכם להדר ולפאר הדר זיוה של התורה הק' והזהר הק' שעל ידו יפקון מבי גלותא ברחמי, ויזכו לשפע טובה וברכה, לרוב נחת דקדושה בבריאות גופא ונהורא מעליא ואך טוב וחסד ירדפום כל הימים.

**בכו"ח לכבוד מפיצי תורת הנגלה והנסתר
יעקב מאיר שכטער**

העבודה, דת תורתינו הקדושה... כאשר כל דברי הזהר יהיו בעזר ה" יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו"

הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום הזהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזהר הקדוש - למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הזהר הקדוש.

יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה" אלפים שס"ט - זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש" ובעל הלבנו"ש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בנעימים בשמעי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלומות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" כשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזהר הקדוש, תוך תירגומם ללשון הקדש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל.

ויו ומשם רואים איך רוח הקודש דברה בו, שפון לכל בעיות החיילים הנדחים בצבא הגוים, ולכל המצבים שנמצאים בהם, הגם שלא ראם מעולם, ואכמ"ל. ונביא ספור נפלא שהובא ב"הגדת החפץ חיים": מעשה ביהודי תושב סין שעסק בעסקי יבוא ולרגל מסחרו נסע לאירופה, ואיך אפשר בלא לסור לעזירה ראדיו ולהתברך מפי ה"חפץ חיים"? בא, והציג עצמו. אורו פני הצדיק, ושאל: "מה נשמע בסין?" נאנה, וספר שהיהודים מתי מעט, הקהילות קטנות, ואין מדרין ורב, מורה הוראה ושוחט...

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה ובאוסטרליה. ניסיון קשה הוא, אף ניתן לעמוד בו. עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"... קחהו במתנה, תלמד ותלמד אחרים!

ומה עוד נשמע בסין? תמה אותו יהודי לשאלה. אך ספר שסכר ענק נפרץ, והציף בקעה רחבת ידים. הטביע כפרים והשחית יבול. אלפים טבעו, מאות אלפים אבדו קורות גג...

וה"חפץ חיים" מודעו, ומתענן בכל פרט. איני נורא ואיום, מדת הדין מתוקה!... העו ושאל: "רבי, מה לנו ולהם?!"

מגדולי מתרגמי הזהר הקדוש היה "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מוורשה, אשר חיבר את הספר "זהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ך, בו העתיק הרבה מנגלות הזהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזהר ואת תרגומו.

בשנת תרנ"ב כשעמד הגר"י רוזנברג להדפיס את ספרו "זהר התורה", התלבט רבות אם מותר לתרגם את לשון הזהר ללשון הקודש וכתב לגאון ישראל והדרו, רבי חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד" זצוק"ל, ושטח לפניו את ספקותיו ושאל:

א. אולי נכתב הזהר הקדוש בכוונה תחילה בלשון הארמית, כדי להסתירו מהמוני העם, שלא יבינו את הנכתב, כדברי חז"ל (חגיגה, דף י"ג ע"א): "כבשים ללבושך (משלי כ"ז) - דברי שהם כבשונו של עולם [סתרו של עולם - רש"י] יחיו תחת לבושך".

ב. שמא יש טעם כמוס בכך שהזהר הקדוש נכתב בלשון ארמית כמו למשל, נוסח הקדוש.

ענה ה"חפץ חיים": אילו היה מישוהו מציב בְּמָהּ בְּכַפֵּר הָעִיר בְּוִירְשָׁה, בִּירַת פּוֹלִין, עוֹלָה עָלֶיהָ וּמִתְחִיל לְנַאֵם בְּאִיִּישׁ, לְמִי הִיָּה מְכוּוֹן דְּבָרָיו?"

ענה האיש: "לִיהוּדִים וְדָאִיו"

"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מעוט הם בעיר הגדולה?"

"אכן, אישר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה"..."

"בדיק פרו! התלהב ה"חפץ חיים". "אסונות אלו הם איתות מן השמים, אבל למי מאותתים הם? רק למי שמבין את השפה"..." מה מבינים הסינים באיתותי מדת הדין המתוקה? מכוונים הם אלינו, כדי שנשוב בתשובה. אבל כיצד נדע עליהם? מסובכים שיהודי מסין יגיע לאירופה, ויבוא לראדין, ויספר. כדי שנפיק את הלקח, ונשוב בתשובה מבעוד מועד"..."

עבורנו, דאגו למידע שוטף עדכני וזמין, מְדוּוּחִים בְּשַׁעַת אָמֶת. אֲסוּנוֹת טָבֵעַ, פִּיגּוּעֵי טְרוֹר פְּצוֹצוֹת אָטוֹם. מְקַרְבִּים אֶת הָאִימָה. כְּדֵי שְׁלֹא נִצְטָרֵף לְחַוֹּתָהּ עַל בְּשָׂרֵנוּ חֲלִילָה. כְּדֵי שְׁנִפִּיק לְקוֹחַ מִמְקָרֵיהֶם שֶׁל אֲחֵרִים, וְנִשׁוּב בְּתִשְׁבָּה, וְעַל יְדֵי זֶה נִגְנַע לֹא יִקְרַב בְּאוֹהֲלֵינוּ. וְכֵדֵי שְׁנִתְחַנֵּן לְבוֹרְאֵינוּ, "מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת, מְצַמֵּחַ יִשׁוּעוֹת".

תורת הזהר - הקדמות

יז

ה"שדי חמד" שלל מכל וכל את חששותיו של הגר"י רוזנברג, ובתשובה מנומקת היטב השיב לו כדברים האלה:

א. החשש שמא נכתב הזהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם?! ואדרבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה!

ב. הלא כבר היה מעולם זהר מתורגם ללשון הקודש.

ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזהר לעולם.

ד. אם מתרגמים רק את נגלות הזהר, כדי לבאר בהם את המקראות על דרך הפשט, שוב אין החשש של "כבשים ללבושך", שהרי דרש זה נאמר רק על מעשה מרכבה.

ה. לא היה שום טעם כמוס בכתבת הזהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מללשון הקודש.

ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל. כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר...

ובפרשת תרומה מביא [הזהר] ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא אחרא שמובן להם.

הרי שלא רק מותר לתרגם את הזהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון

העם אינו מבין ארמית, ואדרבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחוברת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל" וְנַחֲהָ עֲלֵינוּ רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: (ישעיה פרק י"א ב'). וְיִקְוִים בָּנוּ נְבוֹאֵת הַנְּבִיא מִלְאָכִי: "הַנְּנִי שֶׁלַח מִלְאָכִי וּפְנֵה דֶרֶךְ לְפָנַי וּפְתָאֵם יְבוֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלְאָךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפְצִים הִנֵּה בָּא אָמַר ה' צְבָקוֹת" (מלאכי פרק ג' א'), יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִפְנֵינוּ, עַל גְּאוּלְתֵּינוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בַּגְּאֻלַת עוֹלָמִים בַּב"א.

ו) מעלת וחשיבות לימוד הזהר

הנה אם אמרנו לבאר גודל מעלת לימוד הזהר, קדושתו ועומקו ורומו, מה אנו ומה כוחנו, כי כל ספרי המוסר והחסידות והיראה מלאים מזן אל זן, אך לקטנו מעט כדי להלהיב את הלבבות אשר לא ראו מאורות, ועתה יפעמו הלבבות בסיעתא דשמיא.

ז) הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקדם כל תפילה ולימדו מאמר זהר ותקונים

מעלת לימוד הזהר קודם התפילה אשר בכוחו להסיר את טמטום הלב ושאר המונעים את התפילה, מבואר בדברי הרב בעל התניא זצ"ל (ליקוטי תורה כי תבא), וז"ל, להסיר כל המונעים בתפילה וכו', הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזהר, (שזוהר הוא) מלשון הארה שמאור במקום החושך, עכ"ל, וכן כתוב בספר מאה שערים (מאמרי בעל התניא זיע"א) וז"ל, טמטום הלב היא שנעשה לב האבן וכו' ועצה היעוצה לזה ללמוד ספר הזהר כי זהר מלשון הארה שמאיר במקום החשך, עכ"ל. וכמו כן כתב המגיד הקדוש מהר"מ מטשערנאביל זצ"ל (בליקוטי תורה הלכה ז'), וז"ל אדם שפגם ולבו מטומטם ואינו יכול לדבר דיבורים זכים, אז צריך להתבונן מגדלות הבורא יתברך וכו' כמו שכתוב בשם הבעש"ט שציוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים עכ"ל.

ח) לימוד הזהר מועיל להשגה, ודבריו מאירים פני האדם, ונותנים כח וחיל לנשמת האדם

עוד מבואר בספרים הקדושים תוספת הכוח והחיזוק הבאים לנשמה עם ביעור הקליפות הבאים בהתמדת הלימוד הזה, וזה לשון בעל טהרת הקודש הקדמון (למהר"מ גבאי זצ"ל) : וגם דע לימוד הזהר מועיל להשגה, כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם, ונותנים כח וחיל לנשמת האדם

העוסק, וכו' ודבריו הקדושים (של רשב"י) צריכים אנו ללמוד, ועל ידם אולי יזכה להשיג דבר מה, כי אם לא יועיל להשיג בפעם אחת כולו, יועל מקצתו, כי קליפה אי אפשר להסיר בפעם אחת, כי אם מעט מעט אגרשנו עכ"ל.

ט) בלמוד הזהר יוסיף שלמות להשפיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה

כאשר תגבר ידו בעסק הלימוד הזה, יוסיף חיילים ויתרחב ויתרבה קניינו בשלמות נגלות התורה, כאשר כתב הרמ"ק (בספרו בספרו אור יקר כרך יד שער ג' פ"ג): כי על ידי לימוד ספר הזהר זוכה להוסיף שלימות להשכיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה, עוד שם (בפ"א): שזוכה ע"י הלימוד בספר הזהר כי גם חלק הנגלה מתברך בזכרונו, ע"כ.

י) מיהננון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת היה רבינו ז"ל מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהננון של התקונים, וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

יא) על ידי למוד הזהר יצאו מן הגלות ברחמים וחסדים

לימוד הזהר הקדוש מקרב הגאולה, כדאיתא ברעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) וזה לשונו: (עם ביאור מתוק מדבש כרך י"ב עמוד קי"א) ובגין דעתידין ישראל [ביאור: ולפי שעתידים ישראל הם התלמידי חכמים שעד עתה עסקו בפשטות התורה, אבל באחרית הימים גם הם עתידיים] למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, [ביאור: לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזהר, ובזכות זה] יפקון ביה מן גלותא ברחמי [ביאור: יצאו על ידו מן הגלות ברחמים וחסדים], ויתקיים בהון [ביאור: ויתקיים בהם מה שכתוב]

"ה' בדד ינחנו" [ביאור: במידת רחמיו שהוא שם הוי"ה יוצאינו וינחנו מן הגלות], ואין עמו אל נכר [ביאור: שלא יהיה עוד שום קטרוג על ישראל]. אכ"ר.

יב) רשבי המשיך תקונים פאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש כזה שגלה תורה נוראה כזאת ותקן תקונים פאלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח התורה מפי זרענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו, שאז דיקא תקן הפגם של תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא זוטא, מלבד מה שגלה כל ימי חייו האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זהר הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך תקונים פאלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפרט ביום הסתלקותו הקדוש, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם. (ספר לקוטי הלכות הלכות תפלת המנחה הלכה ז' אות נ"ו)

יג) אפלו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזהר הקדוש

הזהר הקדוש מלא מוסר והתעוררות ודרושים המעוררים ומלהיבים את לב האדם לעבודת הבורא, ומטעם זה הורו גדולי ישראל בדורות האחרונים, שאפילו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזהר הקדוש, וכמו שמובא בהוספות לספר יסוד יוסף.

יד) למוד הזהר הקדוש, זו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים

בספר מאיר עינים (ליקוטים מס' שבת) שהלומד דברי התנא ומכווין לקשר חיותו עם חיות התנא הקדוש, וכן לייחד שכלו והבנתו שמבין המאמר ההוא

עם שכל התנא, הרי בזה הוא מדבק רוחו עם רוח הצדיק, ומתוך כך שפתותיו של הצדיק דובבות בקבר, וזו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי החיות והשכל, דהיינו המוחין של הצדיק טמון וקבור בתוך דיבוריו, וכשלומד דבריו של הצדיק בכוונה זו להמשיך החיות והמוחין לתוך דבריו, הרי הוא מכניס חיות מחדש לתוך הדיבורים, ומחיה אותן, ובזה מתדבק רוחו עם רוחו של הצדיק.

(טו) למוֹד הַזֶּהֶר בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ נֶחֱשֵׁב שְׁלוֹמֵד אֶצֶל הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי

וכמו כן כתב בספר ליקוטי אמרים מהרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זצ"ל (מובא בבעש"ט על התורה פרשת שלח כהג"ה אות א.) וזה לשונו: כשלומד וכו' אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל אדם הוא חיות שלו, (ויכוין כי) ושם הוי"ה הוא מחייה ומקשר עם החיות עם המוחין, (והמאמר) והדין שאומר (רבי שמעון) הוא השכל שלו דהיינו המוחין, נמצא כשלומד בדחילו ורחימו מקשר עצמו לרבי שמעון ולומד אצלו, עכ"ל.

(טז) יְכוּל אֲנִי לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה

כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

יז) בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

[יא] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישירים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטון) בענין כותל המערבי, סוד לוח: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוח, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוח שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי.]

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג) פרשת פנחס דף ר"ב ע"א, וז"ל: שמעו חזק קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גביכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגוויה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הוזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם

ממקור הברכות², שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

יח) בואו חשבון מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קדש

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשנתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין³.

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנֵינָה, כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

כְּתַבוּ הַמְּקַבְּלִים ז'ל: דְּגָדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְךָ פְּעֻמִּים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל. עַל־ק.

תורה, כעין זה הגהה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ז ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"ח איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ר"ז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[יב] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניונו.

תורת הזהר - הקדמות

כה

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אֶלֶף שָׁנַיִם, שְׁנַאֲמַר כִּי אֶלֶף שָׁנַיִם בְּעֵינַיִךְ כִּיּוֹם אֶתְמוּל וְגו' - וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא - זֹאת אוֹמְרָת, כִּיּוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. (מִצָּא חוֹן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוֹשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוּת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחוּל.

ובְּנוֹסָף לָזֶה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶא מְלָךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימָן קנ"ה, דְּבַלְמוּד שְׁעָה אַחַת זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ, עוֹלָה לְעֶרְךָ לְמוּד שְׁנָה תְּמִימָה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי רַבּוּתֵינוּ אֵלֶּה, דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֶלֶף שְׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל.

וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הֲרִי שְׁזָכָה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יְמֵי הַבְּרִיאָה.

זֹאת וְעוֹד לְפִי מָה שֶׁהֵאִיר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶא מְלָךְ" דְּלְמוּד הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שְׁנָה שֶׁל לְמוּד הַפְּשֻׁט, וּמְרַנָּא הֲרִי"ח הַטּוֹב זִי"ע בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" דְּלְמוּד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ עוֹלָה אֶלֶף פְּעָמִים מִיְּמוֹת הַחוּל, וּבְנוֹסָף עַל כֵּן חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים הַמְּבָאֵר: דְּלְמוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנֶּעֱשֶׂה בְּשִׁמְחָה עֲרַכּוּ כְּפוּל אֶלֶף - עוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוּתֵינוּ זִי"ע:

כְּאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשִׁמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁב"י - "הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מְלִיּוֹן שְׁנָה, (לְמוּד פְּשֻׁט בְּיְמֵי הַחוּל).

רַבֵּנוּ מְרַדְּכֵי שְׂרַעֲבֵי הַתְּבַטָּא פְּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבֵּיו וְאָמַר: "שְׁעָה שֶׁל לְמוּד תּוֹרָה עַל דְּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, שְׁנָה לְלְמוּד שְׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהֱרַק וְקַבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שְׁנָה שֶׁל לְמוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל.

למוד קבֵּלָה זֶהָר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שְׁוֶה לְלִמּוּד שִׁבְעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּיָמוֹת הַחֹל"ם."

יט) חֲשִׁבוֹן אֲמָתֵי שֶׁל זְכוּת הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקֵּבֵל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד זֶהָר שְׁעָה אֶחָת בְּיוֹם

הִזְדַּעַת!!! - לְשׁוֹן הַפֶּסֶא מְלֶךְ (תְּקוּנֵי זֶהָר מ"ג): וְכִיּוֹן שִׁיִּדְעַת כַּמָּה גְדוּלָה מַעֲלַת לִמּוּד חֲכָמַת הָאֲמָת כּו'... יִנְדַע גְּדֹל הַחַיּוּב וְגִדְל הַשְּׂכָר לְמִי שֶׁלּוֹמֵד הַקֵּבֵלָה", כִּי לִמּוּד הַזְהָר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלָמִין, וְכֹל שֶׁכֵּן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמָר אֶחָד,

יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעֲלָה בְּשְׁעָה אֶחָת מֵה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפֶּשֶׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

וְהַחֲשִׁבוֹן שֶׁל שְׁעָה אֶחָת לִמּוּד זֶהָר בְּיוֹם, הוּא שְׁוֶה ל':

3540 שְׁעוֹת בְּשָׁנָה

(10 שְׁעוֹת לִמּוּד שֶׁל אֲבָרָךְ בִּש"ס בְּיוֹם, 354 יָמִים בְּשָׁנָה)

בְּמִשְׁךָ 50 שָׁנָה לִיהוּדֵי בּוֹדֵד יַעֲלֶה הַמֵּאָזֵן: 172,500 שְׁעוֹת תּוֹרָה.

שִׁיִּצְטָבֵר ב 11 דוֹרוֹת בְּהִתְחַשֵּׁב בְּמִשְׁפָּחָה בֵּת 5 יְלָדִים^{טו} לְמִסְפַּר עָצוּם שֶׁל אֲנָשִׁים: 48,828,125 שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן

יג] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה בקציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "וי לאינון דאכלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

יד] ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זהר הקדוש - אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו בלמוד קבלה (כף

החיים סופר סימן קכ"ה)

טו] הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מליארדי [בליון] שעות תורה. (מקפל ב-172,500).

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

כ) חשבון אמתי של גדל הזכות למוד הזהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה בימות חול.

כלומר אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

כא) למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שוה ללמוד 75 שנה בימות החול.

החשבון בשעות יהיה:

$$637,200 = 75 * 354 * 24 \text{ שנה: } 637,200 \text{ שעות תורה בנגלה.}$$

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה החשבון:

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

$$2,319,408,000 = 637,200 \times 52 \times 70$$

2 מליארד 319 מליון 408 אלף

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ') 52 שבתות בשנה.

עכשו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמד שעה בזהר בשבת זכית לקבל מליארד שעות תורה שיצטבר ב 11 דורות¹¹ בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים¹⁰ למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000) מכפל ב-100,000,000,000 מליארד - 223,020,000,000,000,000,000 שעות,

כלומר כ-223 קונטיליון 20 קנדריליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

101] בין שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה הזמן שמזכר בגמרא לקיום העולם הנה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הו עקמא וחד חרוב שנאמר ונשגב השם לבדו ביום ההוא). ומשך דור בבימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות.

102] הערה חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

10000000000 .9	100000 .5	10 .1
100000000000 .10	1000000 .6	100 .2
1000000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	1000000000 .8	10000 .4

זאת אומרת 100 מליארד צאצאים.

תורת הזהר - הקדמות

כט

כב) באו נתגייס כלנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, ונפעל לקרב ולהביא את משיח צדקנו ברחמים.

בואו נתגייס כולנו¹, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם

יחזו נעתיק מכתב מספר "אגרות הזוהר": בסיעתא דשמיא, מוצאי שבת קדש משפטים א' דראש חודש אדר ה'תש"ע

לכבוד המפעל הזהר הקדוש העולמי.

הנני רואה ברוח השם כבר זמן רב את פעלותיכם החשובות מאד בהפצת הזהר הקדוש. רציתי לומר לכם, הרי כל תקופה קצרה מגיעים אל פתחנו לדאבונו הרב, עלונים עם מקרים קשים הזקוקים להרבה תרומות כדי להתלץ מהמצב הקשה כל כך, (השם יתברך יעור שבכך לא נודק לזה ולא יהיו עוד מקרים קשים כאלה ודומיהם). והרי אם היו לומדים את הזהר הקדוש הרי לא היו מגיעים כלל וכלל לזה, אם בן הרי יכולים כך לפעל שכל אחד יעסק בזהר הקדוש וכך כבר לא יהיו צרות כאלה ודומותיהן (כפי שמפרש בן זוהר הקדוש עצמו). ואבקשכם באמת לפעל על כך, וכך לא נשמע עוד צרות.

בשורות טובות והרבה הצלחה:

מ.ד. גרינברג, ירושלים עיר הקדש.

תגובת המערכת: אכן הננו פועלים על כך שילמדו כלם את הזהר הקדוש, וכך לא יהיו עוד צרות חס ושלום.

וכן ידועה קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א אשר חתומים עליה כל הבית דין דאז, וכתוב שם כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יטבל צער חבלי משיח.

ומהרבנים הגאונים בד"ץ עדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פיישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר גראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקי זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטרנבוף שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א: דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זהר בכל יום, והוא בתריס בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי המקימים בן בכל יום אמן.

וכן מהרב הגאון פוסק הדור הרב שמואל הלוי ואזנר שליט"א בשם החזון איש וצ"ל שאין לה מאמרי חכמינו זכרונם לברכה המלהיבים כל כך ליראה כמו מאמרי הזהר הקדוש.

וכן מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישל איזנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי

תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנערום, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עלייה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לביאורו על תיקוני זוהר.

* * *

עובדיה יוסף שליט"א, הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואל שליט"א, רבי ראובן אלבן שליט"א, ועוד:

שיש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל, פידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדיק.

לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרא מספר דפים מספר הזהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה

ומהרב הגאון המקבל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתיבתא שער השמים להנהיג למוד עמוד היומי בספר הזהר, ועל ידי הפצת למוד הזהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו ולהושע בישועת עולמים.

ומהגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה ראוי לקבע ליסוד שעור קבוע בסיעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא בתריס בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחלאים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

ועזר השם יתברך שנזכה באמת ללמוד היטב את הזהר הקדוש לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ויבוא המשיח במהרה בימינו אמן.

כג) מלמד צריך שילמד זהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, פי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמוד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית.

כד) פשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זהר

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

כה) ברור הניצוצות הקדושות פועלים תקונים גדולים בעולמות העליונים

דע כי כל מדרגות הנבראים, דומם צומח חי ומדבר, אשר מאז ששה ימי בראשית עד אלף השביעי, מבררים תמיד ניצוצות קדושות מהקליפות, ואפילו המעשים הגשמיים של בני ישראל כמו אכילה ושינה, גורמים בירור הניצוצות הקדושות ופועלים תיקונים גדולים בעולמות העליונים.

וראה נא מה כתב הרה"ק המקובל האלה"י רבי סלמאן אליהו" זצוק"ל בספרו כרם שלמה בפירושו על עץ חיים (שער י"א פ"ה) וז"ל: מבריאת העולם ועד סוף אלף השישי, כל מה שהעולם יגעים, בימים ובנהרות ובעיירות וביבשה ובמדברות, ובמלאכות ובסחורות ובמשא ומתן, ובתלמוד התורה ובתפילות ובמצוות, החיים והמתים, בשמים ובארץ, החסידים והצדיקים, והבינונים, והרשעים, האנשים והנשים והטף והילדים, והחיות והבהמות והעופות הטהורים והטמאים והצמחים והרומשים, וכל מין מזה, כלול כמה אלפים ורבבות מינים ממינים שונים של בירורים (ולכן כל מין ממינים הנזכרין יש בהם אלפים ורבבות ברואים), אשר אין בריה דומה לחברתה, כל היגיעה הזאת בכל משך הזמן הזה של ששה אלפים שנה של בריאת העולם הכל הוא כדי לברר ולתקן (את הניצוצות שנפלו בין הקליפות) עכ"ל.

* * *

הספר הזה נדפס באותיות מרובעות, למען לזכות את בני ישראל הקדושים אשר לא נכנסו עדיין לחכמת הנסתר, שישתעשעו אף הם במאמרי הזוהר הקדושים ויתעורר לבבם² לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים.

ויטן ומסופר עליו שעוד בצעירותו היה רגיל לקום מפני כל אדם, ואמר: אם צעיר, בוודאי יש לו פחות עונות ממני, ואם זקן, בוודאי שמלא תורה ומצוות יותר ממני, ולכן אני קם מפני כל אדם, וכששמע זאת מרנא רבינו יוסף חיים זי"ע, אמר: שבוודאי יזכה ליראת שמים, ודרש את הפסוק: (ויקרא פרק י"ט ל"ב) "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלקיך אני ה'". כר: שאם מקיימים "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן", מובטח שזוכים ל"יראת מאלקיך".

וכו ונעתיק מכתב שקבלנו: לְכָבוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׂוּבִים מְזַבֵּי הַרְבִּים מִמִּפְעַל הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ הָעוֹלָמִי. שְׁלוֹם וּבְרָכָה!

אחר דרישת שלומכם הטוב – וברוך וברננים – לרגל היום הזה הנכבד והנורא משנכנס אדר מרבים בשמחה – וכפי שמסביר המאור עינים שאדר הינו: א' דר, אלופו של עולם דר, וכל הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר וכו' כידוע ללומדי הזוהר הקדוש. אשריהם ואשרי חלקם! חלק הוי"ה נחלתם! כי חלק הוי"ה עמו! יעקב חבל נחלתו! כידוע וכו'.

(מבואר בהזֶהַר הקדוש על האושפיון היְהוּדִים בְּחַג הַסְּכוּת לְשִׁבַת עֲמֻנו בְּסֶפֶד הַקְּדוּשָׁה הַמְּקִיפָה וּמְסַבֶּבֶת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל - עֵינַי שָׁם בְּהַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ וְתִרְאֶה דְבָרִים נִפְלְאִים וְעֲצוּמִים, מְזֻהָב וּמְפֹז מִבְּהִיקֵים, בְּרוֹן וּבִרְנָנִים זֹהָרִים, לְאִין קָץ וּלְאִין תִּכְלָה שְׂמַחִים, כְּכֹלָה וְהִיא הַתּוֹרָה, יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ בִּיחִיד הַשָּׁלֵם. אוֹרֵיִתָא וְקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְיִשְׂרָאֵל חֵד.) מְקַשְׁטַת בְּהִינּוּמִים, מ"ה יְפִית וּמ"ה נְעֻמַת בְּתַעֲנוּגִים).

מֵה נִכְבָּד הָעֵת הַזֶּה כַּאֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם יוֹשְׁבֵים יְהוּדִים וְלוֹמְדִים אֶת הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ וּמְקַרְבִים אֶת הַגְּאוּלָּה בְּפֹעֵל מִמֶּשׁ, וּבְכָל הַמְּחֻשְׁבָּה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלָהֶם, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ!!! הֲרִי רִשְׁבִי הַקְּדוּשׁ יוֹשֵׁב עִם כָּל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה - הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁכָּבַר אֵינָם בִּינּוּתֵינוּ - וּמֵהֶם צְדִיקִים קְדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן הַחַיִּים עֲמֻנו עֲכָשׁוּ - וְנִרְאִים כְּאִילוּ הֵם בְּתוֹף מְלֻבוֹשׁ שֶׁל בֶּשֶׂר גִּידִים וְעֲצָמוֹת - אֵף כָּל מֵהוּתָם מֵאֵד נִשְׁגָּבָה, וְיוֹשְׁבֵים יְחִיד וּמְשִׁיחִים וְאוֹמְרִים, הֲרֵאִיתֶם אֶת פְּלוּנֵי זֶה הַלּוֹמֵד אֶת הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ? וְעוֹלִים אֵל הַיְכָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְאוֹמֵר לָהֶם מְשִׁיחַ, הִנֵּה הִנְנִי מוֹכֵן וְכָבַר אֲרֵד לְגְאוּלָּה, הַכֹּל בְּזִכּוֹת פְּלוּנֵי זֶה וְדַעֲמִיהָ הַלּוֹמֵד וְלוֹמְדִים אֶת הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ.

הֲרִי בְּכָל עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ, הוּא מְלֻכּוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְגִיעִים, שְׂמֻחָה וְשִׁשׁוֹן לְיְהוּדִים, כּוֹלֵם לּוֹמְדִים וְגוֹרְסִים בְּהַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ, וּכְמֵאֲמַר מְרֻדְכִי, הוּא הַצְּדִיק דְּבָכָל דְּרָא וְדָרָא, אֲשֶׁר אֶסְתֵּר, הַיּוֹם בְּזִמְנָן הַגְּלוּת אֲשֶׁר יֵשׁ הַסְּתֵר, וּכְדֹאִיתָא אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה מִנְּזַן דְּכֵתִיב וְאֵנּוּכִי הַסְּתֵר אֶסְתִּיר, עוֹשָׂה, וּמְשַׁתָּה יוֹם טוֹב לְיְהוּדִים.

תְּגִידוּ לִי אֲתֶם! - כֵּן אֲתֶם הַקּוֹרְאִים אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹי בְּרַגַע זֶה מִמֶּשׁ! הֵאֵם רְאִיתֶם מִמֵּיכֶם מִי שֶׁהוּא שְׁלוֹמֵד זֶהָר וְאִין כָּל מֵהוּתוֹ מְקַשֶׁה שֶׁל שְׂמֻחָה וּמְשַׁתָּה וְיוֹם טוֹב לְיְהוּדִים "לְיְהוּדִים הֵייתָה אוֹרָה וְשְׂמֻחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר" (אֶסְתֵּר ח, טו). הֲרִי כָּל לּוֹמֵד זֶהָר מְרַגֵּשׁ בְּעֲצֻמוֹ כִּי זֶה "מְשַׁתָּה וְיוֹם טוֹב לְיְהוּדִים" !!!

וְאֶסְפֵּר עוֹבְדָה נִפְלְאָה: בְּאֶחָד מִן הַיָּמִים הָעֶבֶר עֲלִינוּ לְטוֹבָה נְסַעְתִּי לְצִיּוֹן קְדוּשׁוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ מוֹרְנוּ רַבִּי לֵיב בַּעַל הַיְסוּרִים זִיע"א וְעֵבֵע"א, וּמֵה עוֹשָׂה יְהוּדֵי כְּשֶׁמְגִיעַ לְמְקוֹם כֵּזֶה? - לּוֹמֵד זֶהָר!

בְּקִצּוֹר, לְקַחְתִּי אֵל יְדֵי אֶת הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ שֶׁשְׁלַחְתֶּם לִי לִפְנֵי 3 חֲדָשִׁים, וְהַתְּחַלְתִּי לְקָרָא, וּמִיַּד הַתְּחִיל הַצֵּר הַצּוֹרֵר הַיְדוּעַ הַ"קְּלַפֶּת הַמֵּן עֲמַלְק" הַיֵּצֵר הָרַע יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ וְהִסִּיתֵנִי לְחֹשֶׁב מְחֻשָּׁב גְּאוּה לְאִמּוֹר - כִּי אֲנִי חֹשֶׁב וְנִכְבָּד הִנֵּה אֲנִי הַיְחִיד וְחַס וְשְׁלוֹם שְׁלוֹמֵד כֵּאֵן אֶת הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ, וְכִמְעַט שְׁלָא נִפְלְתִי לְרִשְׁתַּת הַפְּרוּסָה הַלּוֹז.

מִיַּד רַחֵם עָלַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוֹכִיר לִי כִּי עֲדִין לֹא הַתְּפַלְלְתִי אֶת תְּפִילַת הַמְּנַחֶה, לְכֵן נִגְשִׁיתִי מִיַּד אֵל הַיְשִׁיבָה שֶׁל הָעִיר צֶפֶת וְרֵאִיתִי מוּל עֵינַי מַחְזָה אֲשֶׁר לֹא יִשְׁכַּח מְלַבֵּי יָמַימ רַבִּים - 120 בְּחוּרִים וְאֶבְרָכִים (בְּעֵבֶר הֵייתָ עוֹשָׂה כֵּאֵן סִימֵן שֶׁל: וְיָי, אֵף הַיּוֹם אֲנִי יוֹדַע שְׂאִין זֶה פְּלֵא כְּלָלוֹ) יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים בְּהַתְּמַדָּה עֲצוּמָה אֶת הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל!!! אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל!!! אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל!!!

אֲשֶׁרִינוּ שְׂזָכִינוּ מֵה נְעִים וּמֵה טוֹב חֲלַקְנוּ!!! זְכוּת רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֲמֵן!
בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה עַל שְׂזָכִיתִי לְהִיּוֹת נִמְנָה עִם מְזוֹפֵי הַרְבִּים וְעַם לּוֹמְדֵי הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ. וּבִבְרָכָה שְׁנֻכָּה כּוֹלְנוּ יְחִיד בְּהֵאֵי שְׂתָא וּבְשִׁנָּה הוֹאֵתָ לְגְאוּלָּה הַשְּׁלָמָה, בְּרַחֲמִים וּבְחַסְדִּים גְּלוּיִים נִרְאִים וְנִגְלִים.

בראותינו את גודל השתוקקות של אחינו בני ישראל לקדושה וטהרה ולהתקרב לאבינו שבשמים, וצמאים ללמוד דברי אלוקים חיים מאמרי התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי הקדוש זי"ע, ומשתוקקים להבין מאמרי ספר הזהר המדברים על חיי ימינו, כדי שיוכלו להתמיד ולאחוז באש האהבה ולייחד כל עשיותיהם לשמים, העמסנו על שכמנו את המלאכה הנפלאה והכבירה להוציא לאור את הזהר הקדוש בלשון הקודש, וכל אחד יוכל ללקט את המאמרים השייכים אל חיי היום יום, שבתות ימים טובים, ומצוות תפילין ומזוזות וקדושת התפילה, קדושת האכילה, וסדר יומם של בני ישראל, מההשכמה עד השכיבה עם כל פרטיו, בכניסה לבית הכנסת, הנהגת הלימוד, להאיר ולקדש את כל יהודי ויהודי.

צא ולמד, עד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, ויש לנו ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד וישנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

ועוד רבים הפליגו במעלת הלומדים את ספר הזהר הקדוש.

בו) ממצעות העוסק בספר הזהר:

מקרב גאלת ישראל ברחמים.

מבטל גזרות קשות.

זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.

מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.

יוסף דוד בורוכוביץ: נכד רבנו הרב הקדוש, אשר מלאכים ושרפים יראים מגשת אליו הרבי רבי אלימלך מליזנסק זצוקללה"ה זיע"א ועב"א, ונכד הרה"ק רבינו אור שבעת הימים אשר כל צבא השמים חלים ורועדים מפניו רבי ישראל בעל שם טוב זצוקללה"ה זיע"א ועב"א.

ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.

ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.

הרי הוא כהוגה ומפדש את השם שיש בכחו לעשות נסים.

יזכה לחזות בנעם השם.

נצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.

זוכה להבין את למודו ומתקנים בגדו.

למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמת נפטרם מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דינים.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם לגופו ולנשמתו.

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי, אכ"ר.

ונעתיק כאן מאגרת קדש - מספר 'ויקהל משה' (דף ל"ז): ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו, כאשר אמר דוד לשלמה בנו "דע את אלקי אביך ועבדהו", שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר באלקותו, זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנזי דמלכא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי דמלכא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפלגיא, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל, צדיק מושל ביראת אלקים, מי מושל בי

צדיק. ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין, אוצרי וגניזין דמלכא ומשביעין אותה וגוזרין עליה שלא תרדה לעולם אלא כדי לחקור ולדרש ברזין דאורייתא. וגם הוכחתי מכמה מאמרי זהר של הרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות דצדיקיא דגן עדן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר, כדאייתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת המן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון. בחבורא דילך יפקון ישראל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלוש רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון. עד כאן לשונו.

ומובא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה ליזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב... עין שם.

במיחד שנה זו **"תש"ע"** שהיא בגימטריא **'ספ"ר או"ר הזה"ר'** – **תש"ע** גם בגימטריא **'רב"י שמעון ב"ן יוחאי"** עם **הד' תבות** ועם **הכולל**. נתחזק כלנו לקרב את ביאת משיח צדקנו ללא צער ומכאוב "דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסיעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ויתקיים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

כז) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתיו".

כח) הקריבו מדרקותיכם למען השכינה הקדושה

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדרקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו פאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכלנו פאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דראי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור", ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, וגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אכי"ר.

המוציאים לאור

כט) דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג
זי"ע בעל "זהר תורה"

**ראינו לנכון להביא את דברי קדשו של הצדיק
המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל
"זהר תורה"**

הקדמת המחבר, בלב נדכה ידבר,

לאל עליון ישפך שיחו, ולפני אנשים יציע רוחו,

ישמחו השמים ותגל הארץ, השמים אלו אנשי אלהים בעלי מדרגות
גבוהות, והארץ אלו אנשים הבינונים, בצאת ספרי זה לאור עולם, ואם
אמנם ידעתי כי ספרי זה לא בשמים הוא, כלומר שלא נצרך לאנשים
הגדולים הדומים למלאכי אלהים אשר עולים בסלם החכמה השמימה, אבל
הלא ישמחו גם המה בגילת הארץ, בראותם התעוררות מאנשים הבינונים
ללמוד ולהבין מאמרי הזהר הקדוש, כי זה אות שקרובה הישועה להגלות,
כדברי אליהו לר' שמעון, וז"ל, רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך
יתפרנסון כמה עלאי עד דאתגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגיניה ושבתם איש
אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו וכו', ובמקום אחר איתא, וז"ל, וכמה
בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרור בארץ וגו', ועוד איתא, וז"ל:

**ל) ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא**

ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר
יפקון ביה מן גלותא, וכידוע שיש עוד הרבה מאמרים מפוזרים בהזהר
וזהר חדש ותקוני הזהר המלאים זיו ומפיקים נוגה טובת כנסת ישראל אשר

תצמח ע"י למוד ספר הזהר, ואין לומר שזאת מוסב רק על גדולי הדור בלבד שהם אחד בעיר ושנים במשפחה, כי מה שאומר אתגליא לתתאי בסוף יומאי ובדרא בתראה, מורה שמלבד זאת שזה כמה מאות שנה שנתגלה ספר הזהר ושלומדים בו רק יחידי סגולה, עוד תבא התגלות חדשה לכלל ישראל, שגם הכלל ישראל עתידים לטעם מאילנא דחיי.

לא) פל אותם שיזפו ללמוד זהר הקדוש יזפו לגאלה

וכן איתא בספר חסד לאברהם מהר"א אזולאי זצ"ל, וז"ל, ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחבור הזהר היה לזה להיות אור הלאומי [היינו השכינה] באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט ע"י חבור הזהר וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה, **וכל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה**, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה ביהמ"ק קיים וכו' ע"ש, הרי מבואר גם מדבריו שעתיד ספר הזהר להתגלות בהתגלות חדשה מפורסמת בדור האחרון, והתגלות זו היינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

אמנם נשפטה נא ונראה בעיני המדע איך תוכל להיות התגלות הזאת אם לשון הזהר הוא בשפת ארמית שאינה מובנת כל כך כי אם ליחידי סגולה, היקנה אדם ספר שאינו מובן, ואנו רואים בעוה"ר שספרי מינות מתרבים מאד בעתים הללו וקוניהם מרובים וכמעט צודים נפשות בחרמם עי"ז שמיפים ספריהם בכל מיני יופי, והעיקר שנכתבו בלשון צח וקל, וספרים הקדושים המלאים זיו של אור התורה הקדושה מונחים בקרן זוית, ובפרט ספר הזהר הקדוש שמביטים עליו כעל דבר נסתר שאינו מובן כמו על איזה קמיע, ולא שדי אינש זוזי בכדי, ואחד מאלף כמעט אשר דברי האזולאי בעל עבודת הקדש זצ"ל נכנסים בלבו שכתב שם בספרו, וז"ל, למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה

בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה וכו', שספר הזהר מן הסודות עצמן בגלוי, והקורא ידוע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג עכ"ל.

לב) איך יוכל ספר הזהר לבא להתגלות חֲדָשָׁה וּלְהַתְּפֹשֵׁט יוֹתֵר בֵּין הַכֹּלל יִשְׂרָאֵל

אבל גם הם המאמינים בדברי האזולאי אם אינם מבינים דברי הזהר הלא קוראים ומצפצים ומהגים בו בלי שום רגשי התפעלות הלב, כיון שאינם מבינים מה שידובר, ואיך יוכל באופן הזה ספר הזהר לבא להתגלות חֲדָשָׁה וּלְהַתְּפֹשֵׁט יוֹתֵר בֵּין הַכֹּלל יִשְׂרָאֵל, ומה גם שיש לומר שדברי בעל עבודת הקדש אינם אמורים רק על הסודות והסתרי תורה שבספר הזהר כמו שנזכר שם בפירוש, אבל הלא בערך ב' חלקים מספר הזהר יכול להיות מובן כמעט לכל בר דעת, לולא זאת שהוא בלשון ארמית, ושהדי במרומים שהרעיון הזה לא נתן שנה לעיני ומנוחה לנפשי זמן רב, והכריח אותי בחזקה לקחת עלי עבודה קשה כזו להעתיק מספר הזהר בלשון הקדש כל המאמרים המבארים עומק הפסוקים אשר יוכלו להיות מובנים לכלל ישראל לכל מי שהוא רק בכלל הלמוד, וגם ללקט אותם מן המקומות המפוזרים בכל חלקי הזהר ולסדרם על מקומם בכל סדרא וסדרא, כדרך שעשה בעל ילקוט השמעוני על המדרש.

לג) רַבֵּי חַיִּים וַיְטַאֵל זַצ"ל הָיָה לוֹ סֵפֶר הַזֶּהָר בְּלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ, כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּפִירוּשׁוֹ "דֶּרֶךְ אֲמֶת"

והנה כאשר החלותי לעסוק בזה ראיתי כי לא ראשון אנכי ברעיון הזה, כי הלא הרב חיים ויטאל זצ"ל היה לו ספר הזהר בלשון הקדש, כמו שמובא בפירושו "דרך אמת" שעל הזהר בבראשית דף (לד:) ובמשפטים דף (קטו:) מזכיר בדרך אמת ספר זהר קטן, מוכח מזה שכבר הי' בעולם זהר מלוקט מן הזהר הגדול שלא הי' נמצא בו כל הזהר בשלמות, וכן קם גדול אחד בימי השל"ה והלבוש ה"ה הרב הקדוש וכו' מוה"ר ישכר בער זצ"ל בעל המחבר

פירוש "אמרי בינה" שעל הזהר, והעתיק מאמרי הזהר המובנים בנקל על לשון הקדש וסידר אותם על סדר הפרשיות שבתורה ויקרא ספרו בשם "מקור חכמה", והרב הקדוש בעל השל"ה זצ"ל וגם הגאון מוה"ר מרדכי יפה בעל הלבוש זצ"ל ועוד גדולי הדור הסכימו על הדפסת ספרו, וכתב שם בהקדמתו שחבורו זה יהיה לעזר ולהועיל שכל דברי הזהר יהיו פתוחים ומבוארים לעין כל קורא בו, וז"ל בהקדמתו:

אמר הצעיר ישכר בער וכו' אחר אשר כל דברי הזהר הם על שני פנים בנוים, האחת דעת בפשוטי יושב הכתובים דברים מתוקים מנופת צופים אשר המה סלם לעלות למעלה בית אל, והשנית ידיעת העליונים על פי הסוד הנעלם והיא חכמת הקבלה, בשמן משחת קדש בלולה, ולמעלה מן השכל עולה, ולכן בעיני אנשי הדור אין מסלתה צלולה, כי בה לא יחפצו, וממנה לא יתרצו, והאמת במקומה עומדת, באמת וביושר מצומדת.

על כן נדבה רוחי לחבר ספרי זה משפטי הזהר איש איש על מקומו בלשון צח ונקי להיות חיבורי זה נחמד אף נעים בעיני הרואים וכו', ומאחר שאין תועלת בהבאת דברי הזהר בלשונו כהויתו וצורתו מכמה פנים, האחד הוא באשר שכל דברי הזהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם, ועוד יש כמה טעמים לדבר כהנה וכהנה, בכך אמרתי להעמיד חבורי זה בלשון קצר וצח להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה דת תורתנו הקדושה, ונוסף על זה באשר שכל דברי הזהר יהיו בעזרי"ת פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקורים בו וכו', עכ"ל.

אבל כל מבין וראה שספרו לא פעל מטרת המחבר, כי אין גם אחד שהתלמד מספרו להבין דברי הזהר, יען כי חסר בו שתי אלה, אחת, שאין מאמרי הזהר נעתקים בו ללשון הקדש מלה במלה, שנית, שאין דברי הזהר מוצגים בצד ההעתקה, כי רק ע"פ שני אופנים הללו יוכל הספר להיות לעזר ולהועיל להבין כראוי סגנון לשון הזהר, להתלמד מזה להבין בהזהר גם במקום אחר כמובן, ומלבד זה נראה ברור שהספר "מקור חכמה" לא נדפס כלו, כי רק על פרשת בראשית ופרשת נח הובאו בו מאמרי הזהר המובנים,

ומשם והלאה נשמט ונחסר בכל פרשה ופרשה יותר ויותר, ולא נדפס על שאר הפרשיות רק זעיר שם זעיר שם.

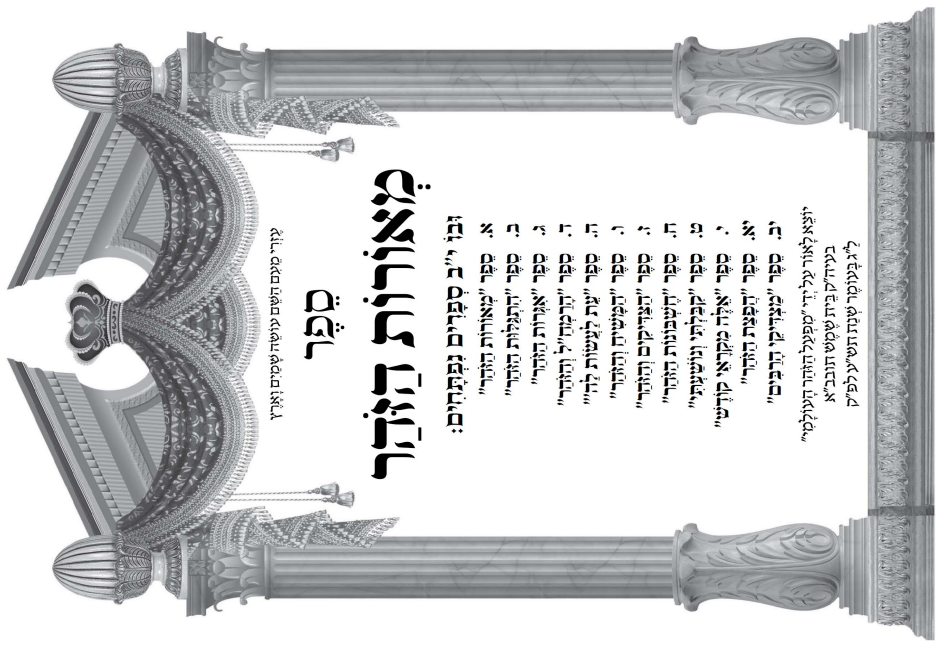
ועל כן בראותי שספר כזה הוא נחוץ מאד, ותועלת ותקון גדול יוכל לצמוח מספר כזה לכלל ישראל, חגרתי שארית כחי ואוני מתוך עמל ותלאה לחבר ספר כזה שיהיה שלם בשלמות הראוי בהעתקה צחה וקלה כדרך לשון המדרש, וגם הצגתי בצדו מאמרי הזהר שנעתקו, וציינתי מקום מקור מוצאם, ובכל המקומות שחסרתי מדברי הזהר מחמת שהייתי מוכרח לקצר שם בשביל הפסק ענין אחר או דרוש אחר, רשמתי במקום הזה ב' נקודות כזה, ואם בסוף מאמר רשמתי קו שוכב כזה - וגם הצגתי בדברי הזהר וכן בהעתקת הלשון קדש נקודות המפסיקות, וגם בהגהה מדויקת, כי בעת העתקתי היו לפני איזה ספרי זהר מדפוסים שונים, וכ"ז עשיתי בשביל להקל על הקורא שיבין בנקל כדי שיוכל ללמוד בחשקות כראוי, ברגשת התפעלות הלב, ולא רק מן השפה ולחוץ, וכן גם בשביל מטרה זו פירשתי בעזרת החונן לאדם דעת כל המקומות שהם קצת מקושי הבנה בפירוש מיוחד אשר קראתיו בשם זיו הזהר, ולא יאמר עוד הלומד בספר הזה צר לי המקום להבין בו, ובודאי בעזהי"ת תצמח מזה טובה גדולה לכלל ישראל אם יתפשט ויתפרסם למוד ספר הזהר בעולם בין הכלל ישראל, כי אין דבר שמחזק את האמונה ומתקן את הנשמה ומטהר את הלב למדות טובות כמו למוד ספר הזהר הקדוש, אשרי כל הוגה בו כי יפקחו עיניו ממש ולא יהיה עוד בכלל איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ונזכה בזה להקים סוכת דוד הנופלת ולגרום השפעת השפע הקדושה לכנתס ישראל במלא חפנים נחת ולגאולה שלמה בקרוב, אכי"ר.

עתה באתי להזכיר כאן דברים חוצבים להבות אש בענין זה מה שכתב הרב הגאון הגדול הצדיק המפורסם אשר כל רז לא אניס ליה מוה"ר אברהם אזולאי זצ"ל בספרו היקר חסד לאברהם, וז"ל במעין הראשון נהר כ"ד.

ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחיבור הזהר היה לזה, להיות אור הלאומי באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, רצה לעשות לה סמך ליחודה בבעלה יחוד מועט ע"י חיבור הזהר במה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזה גורם ליחוד קב"ה ושכינתיה ע"י הסוד, שסוד הוא ר"ז בגימטריא או"ר, וגם שע"י החיבור הזה יהיה ביטול הקליפות וקלפות העונות והשבתת הקטרוגים, אשר לוהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדות הקדושים והשמות הקדושים שהם בסוד השכינה הקדושה ונגע בני ישראל, והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורומח שהם בחינות סודות כדי להצילם ברעתם ע"י חיבור זה, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעדא לשכינה הקדושה כנזכר, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה הזאת המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכו' עיי"ש עוד, עכ"ל.

ואני תפילה לאל חיי, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידי יכונן ומכל מכשול וטעות ישמרני, ובאור התורה הקדושה יאיר עיני, ויחזקני ויאמצני, ומן התשת כחי יחלימני, וממצוקתי יוציאני, ויזכני לי ולזרעי עד עולם בכלל כל ישראל ללמוד התורה הקדושה שלמה מתוך נחת והרחבה, ונזכה לראות בבוא לציון גואלנו במהרה בימינו אמן.

גזר פנים השם עישה שמם ואי

ספר

מאורות הזהר

זכו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "מאורות הזהר"
- ב. ספר "התולדות הזהר"
- ג. ספר "אורות הזהר"
- ד. ספר "הקמת" ל הזהר"
- ה. ספר "עית לעשות לזהר"
- ו. ספר "המשיח והזהר"
- ז. ספר "הצדיקים והזהר"
- ח. ספר "השפלות הזהר"
- ט. ספר "השפלות והזהר"
- י. ספר "אלה מזהר א קדשי"
- יא. ספר "הפניית הזהר"
- יב. ספר "מאמצי הזהר"

ימצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בע"ה"ק בית שמש תתכ"א
ל"ג גזר שנת תשע"ב לפ"ק

גזר פנים השם עישה שמם ואי

ספר

אורות הזהר

זכו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "השפלות הזהר"
- ב. ספר "התולדות הזהר"
- ג. ספר "הקמת" ל הזהר"
- ד. ספר "עית לעשות לזהר"
- ה. ספר "המשיח והזהר"
- ו. ספר "הצדיקים והזהר"
- ז. ספר "השפלות והזהר"
- ח. ספר "השפלות והזהר"
- ט. ספר "אלה מזהר א קדשי"
- י. ספר "הפניית הזהר"
- יא. ספר "מאמצי הזהר"
- יב. ספר "השפלות והזהר"

ימצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בע"ה"ק בית שמש תתכ"א
אלול שנת תשע"ב לפ"ק